

Środa, 16 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0029

Roczny raport EBC za rok 2017

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie raportu rocznego EBC za rok 2017 (2018/2101(INI))

(2020/C 411/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lutego 2018 r. w sprawie raportu rocznego Europejskiego Banku Centralnego za rok 2016 ⁽¹⁾,
 - uwzględniając raport roczny Europejskiego Banku Centralnego (EBC) za rok 2017,
 - uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC) i Europejskiego Banku Centralnego, szczególnie jego art. 2, art. 3, art. 7, art. 10 ust. 2, art. 15, art. 21, art. 32 ust.5 i art. 33 ust. 1,
 - uwzględniając art. 129 ust. 3, art. 130, art. 138 ust. 2, art. 282 ust.2 i 3, art. 283 ust. 2 i art. 284 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
 - uwzględniając przemówienie prezesa EBC Maria Draghiego wygłoszone w Sintrze w dniu 19 czerwca 2018 r.,
 - uwzględniając Biuletyn Ekonomiczny EBC, nr 5/2018,
 - uwzględniając art. 11 rozporządzenia Rady (WE) nr 974/98 z dnia 3 maja 1998 r. w sprawie wprowadzenia euro ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 128 ust. 1 TFUE dotyczący statusu euro jako legalnego środka płatniczego,
 - uwzględniając informacje przekazane w odpowiedzi na uwagi Parlamentu zawarte w rezolucji w sprawie raportu rocznego Europejskiego Banku Centralnego za rok 2016,
 - uwzględniając roczne sprawozdanie gospodarcze za rok 2017 Banku Rozrachunków Międzynarodowych (BIS),
 - uwzględniając sprawozdanie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) z listopada 2016 r. pt. „Vulnerabilities in the EU residential real estate sector” [Słabości unijnego sektora nieruchomości mieszkaniowych] oraz dołączone do niego ostrzeżenia dla poszczególnych krajów skierowane do ośmiu państw członkowskich,
 - uwzględniając art. 132 ust. 1 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A8-0424/2018),
- A. mając na uwadze, że euro pozostaje bezsprzecznie drugą co do ważności walutą w międzynarodowym systemie walutowym; mając na uwadze, że poparcie społeczne dla euro było w 2017 r. wysokie, a blisko trzy czwarte respondentów w strefie euro (73 %) opowiadało się za wspólną walutą, co jest najwyższym wynikiem osiągniętym od jesieni 2004 r.;
- B. mając na uwadze fakt, że zgodnie z prognozą Komisji z lata 2018 r. PKB UE i strefy euro w 2017 r. wzrósł o 2,4 %, czyli o więcej niż w przypadku Stanów Zjednoczonych; mając na uwadze, że według tej prognozy PKB w latach 2018 i 2019 powinien wzrosnąć odpowiednio o 2,1 % i 2,0 %;
- C. mając na uwadze, że najnowsze dane gospodarcze za 2018 r. wskazują na pewne spowolnienie tempa wzrostu w stosunku do wysokiego poziomu odnotowanego w 2017 r. ze względu na osłabienie impulsu pochodzącego z handlu zagranicznego oraz wyższe ceny ropy naftowej;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0025.

⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 11.5.1998, s. 1.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- D. mając na uwadze, że zgodnie z danymi Eurostatu z maja 2018 r. stopy bezrobocia w UE i w strefie euro praktycznie wróciły obecnie do poziomów sprzed kryzysu i wynoszą odpowiednio 7,0 % i 8,4 %; mając na uwadze, że liczba zatrudnionych osób i aktywność zawodowa w strefie euro osiągnęły najwyższe poziomy od czasu powołania unii gospodarczej i walutowej w 1999 r.;
- E. mając na uwadze, że pomimo pewnej zbieżności rozkład geograficzny wskaźników wzrostu gospodarczego i bezrobocia jest w znacznym stopniu nierównomierny, co powoduje niebezpieczną niestabilność gospodarki oraz zagraża zdrowemu i zrównoważonemu rozwojowi; mając na uwadze, że stopa bezrobocia młodzieży nadal przewyższa ponad dwukrotnie średnią stopę i pod koniec 2017 r. wynosiła 16,8 % w UE i 18,8 % w strefie euro;
- F. mając na uwadze, że obecna szeroko zakrojona ekspansja gospodarcza jest napędzana głównie eksportem i konsumpcją krajową w państwach członkowskich; mając na uwadze, że w ubiegłym roku wzrost inwestycji był najszybszy od 2007 r. na skutek globalnego ożywienia gospodarczego i planu inwestycyjnego dla Europy; mając na uwadze rolę EFIS w zmniejszaniu luki inwestycyjnej w UE przez uruchomienie inwestycji o łącznej wartości 256,9 mld EUR i zapewnienie finansowania dla prawie 550 000 małych i średnich przedsiębiorstw (MSP) korzystających z funduszy Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego (EFI);
- G. mając na uwadze, że w państwach UE, które nie przyjęły wspólnej waluty i mają płynny kurs walutowy, wyniki gospodarcze były nierówne; mając na uwadze, że państwa członkowskie, które przyjęły wspólną walutę w ciągu ostatnich dziesięciu lat, wykazały lepsze wyniki niż państwa o płynnym kursie walutowym;
- H. mając na uwadze, że według prognoz makroekonomicznych personelu Eurosystemu z czerwca 2018 r. roczna stopa inflacji zharmonizowanego indeksu cen konsumpcyjnych (HICP) w strefie euro ma osiągnąć 1,7 % w latach 2018 , 2019 i 2020, odbijając się z niskiego poziomu i zbliżając do średnioterminowego celu inflacyjnego EBC, tj. poziomu nieznacznie poniżej 2 %, jednak nadal go nie osiągając ze względu na znaczne różnice w stopie inflacji w obrębie strefy euro; mając na uwadze, że wzrost inflacji zasadniczej wynika głównie z wyższych cen energii, podczas gdy inflacja bazowa odnotowała jedynie niewielki wzrost z 0,9 % do 1,0 % w 2016 r. bez oznak stałej tendencji wzrostowej w 2017 r.; mając na uwadze, że wzrost płac stosowny do wzrostu wydajności pozostaje ważnym warunkiem wstępnym trwałego wzrostu inflacji bazowej;
- I. mając na uwadze, że według prognozy służb Komisji z wiosny 2018 r. łączny deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w strefie euro prawdopodobnie spadnie z 0,9 % do 0,7 % PKB w 2018 r., a następnie – do 0,6 % w 2019 r., podczas gdy w Stanach Zjednoczonych i Japonii wskaźniki te mają wynieść odpowiednio 5,9 % i 2,7 % PKB;
- J. mając na uwadze, że EBC spodziewa się, że inflacja stopniowo będzie rosła w perspektywie średniookresowej, wspierana przez wpływ aktualnej polityki pieniężnej, dalszą ekspansję gospodarczą, wzrost płac i absorpcję zastoju gospodarczego;
- K. mając na uwadze, że banki strefy euro przyspieszyły zmniejszanie liczby kredytów zagrożonych z 8 % kredytów ogółem w 2014 r. do 4,9 % w czwartym kwartale 2017 r.; mając na uwadze, że łączna wartość kredytów zagrożonych w całej UE utrzymuje się na poziomie 950 mld EUR; mając na uwadze, że aby zapewnić stabilność finansową i uniknąć negatywnych skutków dla deponentów, oszczędzających i inwestorów, kredyty zagrożone należy sprzedać, (częściowo) odpisać lub odpowiednio zabezpieczyć; mając na uwadze, że istnieją znaczne różnice między państwami członkowskimi, jeśli chodzi o liczbę kredytów zagrożonych; mając na uwadze, że w ośmiu państwach członkowskich odsetek kredytów zagrożonych nadal znacznie przekracza 10 %, przy czym w dwóch z nich wynosi ponad 40 %;
- L. mając na uwadze konieczność wzmocnienia wtórnego rynku kredytów zagrożonych z myślą o zwiększeniu płynności rynkowej na szczeblu europejskim oraz uniknięciu wszelkich niejasności na rynku;; mając na uwadze, że instytucje finansowe działające na rynku wtórnym powinny być zobowiązane do uwzględniania interesów konsumentów i spełniania wszelkich krajowych i unijnych wymogów w zakresie ochrony konsumenta;
- M. mając na uwadze, że na posiedzeniu w październiku 2017 r. Rada Prezesów EBC postanowiła kontynuować zakupy netto w ramach programu skupu aktywów w tempie 30 mld EUR na miesiąc do września 2018 r.; mając na uwadze, że podczas posiedzenia w czerwcu 2018 r. podjęła decyzję o przedłużeniu miesięcznych zakupów w obniżonej kwocie 15 mld EUR do końca 2018 r., a następnie całkowitemu zakończeniu zakupów, z zastrzeżeniem wpływających danych potwierdzających jego średniookresowe prognozy inflacyjne, oraz że potwierdziła ona tę decyzję podczas posiedzenia we wrześniu 2018 r.;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

- N. mając na uwadze, że Rada Prezesów EBC potwierdziła swoje oczekiwania co do utrzymania niezminionej stopy procentowej podstawowych operacji refinansujących oraz oprocentowania kredytu banku centralnego i depozytu w banku centralnym na koniec dnia na poziomie odpowiednio 0,00 %, 0,25 % i 0,40 % co najmniej do końca lata 2019 r., a w każdym razie dopóki nie dojdzie do trwałego dostosowania ścieżki inflacji zgodnie z średniookresowym celem EBC;
- O. mając na uwadze, że ostatnie wykorzystanie warunkowej długoterminowej operacji refinansującej (TLTRO) w 2017 r. wykazało rosnący popyt ze strony banków w strefie euro; mając na uwadze, że celem TLTRO jest stymulowanie kredytów bankowych dla gospodarki realnej;
- P. mając na uwadze, że na koniec 2017 r. bilans Eurosystemu osiągnął rekordowo wysoki poziom ponad 4,5 bln EUR, rosnąc o 0,8 bln w porównaniu z końcem 2016 r. i stanowiąc 41 % łącznego PKB strefy euro; mając na uwadze, że przez uruchomienie programu skupu obligacji EBC wprowadził do swojego bilansu istotny czynnik ryzyka;
- Q. mając na uwadze, że w 2017 r. liczba i wartość banknotów euro w obiegu wzrosła odpowiednio o 5,9 % i 4,0 %, podczas gdy liczba i wartość monet euro wzrosła odpowiednio o 4,2 % i 4,0 %;
- R. mając na uwadze, że w 2017 r. zysk netto EBC wyniósł 1 275 mld EUR w porównaniu z 1 193 mld EUR w 2016 r.; mając na uwadze, że wzrost ten można głównie przypisać wzrostowi wyniku odsetkowego netto;
- S. mając na uwadze, że członkowie Zarządu EBC konsekwentnie podkreślają znaczenie wdrożenia reform strukturalnych zwiększających produktywność w strefie euro, a także polityki fiskalnej sprzyjającej wzrostowi w ramach paktu stabilności i wzrostu;
- T. mając na uwadze, że w art. 123 TFUE i w art. 21 statutu ESBC i EBC zakazuje się finansowania rządów ze środków banku centralnego;
- U. mając na uwadze, że przy pełnieniu funkcji nadzorczej EBC nie zawsze kierował się w dostatecznym stopniu zasadą proporcjonalności;

Informacje ogólne

1. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że poparcie społeczne dla euro w 2017 r. wzrosło o 8 punktów procentowych w stosunku do 2016 r., a prawie dwie trzecie respondentów (64 %) uważa, że wspólna waluta jest korzystna dla ich krajów;
2. przypomina, że euro jest nie tylko projektem gospodarczym, ale przede wszystkim politycznym; podkreśla, że wspólna waluta ma charakter nieodwracalny;
3. przypomina, że wszystkie państwa członkowskie z wyjątkiem Zjednoczonego Królestwa i Danii mają obowiązek przyjąć wspólną walutę, gdy spełnią kryteria konwergencji z Maastricht; uważa, że udział w unii bankowej należy uznać za kluczowe kryterium dla państw, które chcą przystąpić do strefy euro;
4. podkreśla, że statutowa niezależność EBC zapisana w traktatach ma zasadnicze znaczenie dla realizacji jego mandatu polegającego na zapewnieniu stabilności cen oraz dla ochrony całej instytucji przed ingerencjami politycznymi;
5. zwraca uwagę, że EBC jest odpowiedzialny za politykę pieniężną w strefie euro jako całości; przypomina, że zgodnie z zasadami EBC członkowie Zarządu nie reprezentują swoich państw członkowskich, nie mają prawa weta i nie mogą przyjmować instrukcji od żadnych instytucji, rządów czy innych organów, co pozwala im działać w sposób zdecydowany;
6. zauważa, że polityka pieniężna przyczyniła się do utrzymania wspólnej waluty i stabilności unii gospodarczej i walutowej;
7. powtarza, że niezależność EBC daje członkom Zarządu swobodę decydowania – odpowiedzialnie i w oparciu o przestrzeganie należytej rozliczalności – o uczestnictwie w forach, także tych, które nie są otwarte dla szerszego odbiorcy, jeżeli uznają to za niezbędne, by jak najlepiej realizować politykę pieniężną EBC; przyjmuje do wiadomości opinię Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 5 lipca 2018 r.;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

8. wzywa EBC, aby skupił się na swoim nadrzędnym celu, jakim jest stabilność cen; przypomina, że zgodnie z art. 2 jego statutu oraz z art. 127 TFUE, a także z bardziej szczegółowymi przepisami określonymi w art. 282 TFUE i bez uszczerbku dla podstawowego celu, jakim jest utrzymanie stabilności cen, EBC powinien wspierać „ogólne polityki gospodarcze w Unii”, aby przyczynić się do osiągnięcia celów Unii określonych w art. 3 TUE;

9. zauważa, że w 2017 r. tempo wzrostu gospodarki UE było najwyższe od dziesięciu lat oraz że wszystkie państwa członkowskie odnotowały wzrost gospodarczy; zauważa, że bezrobocie w UE osiągnęło najniższy poziom od 2008 r., choć wciąż ma dramatyczny wpływ na młodych ludzi; z zadowoleniem przyjmuje rolę EBC i reformy strukturalne na rzecz zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu prowadzone w niektórych państwach członkowskich w ramach trwającego ożywienia gospodarczego; przypomina, że należy ocenić gospodarcze i społeczne skutki tych reform;

10. ostrzega jednak przed rosnącą niepewnością, która wynika z czynników takich jak: zagrożenie większym protekcjonizmem; negocjacje w sprawie brexitu; potencjalne bańki cenowe na rynku aktywów; kryzys na rynkach wschodzących; rekordowe poziomy zadłużenia sektora prywatnego i publicznego; ogólna niestabilność rynków finansowych związana w szczególności z ryzykiem politycznym występującym w niektórych państwach członkowskich, które ma negatywny wpływ na perspektywy wzrostu w strefie euro; wzrost populizmu, izolacjonizmu i etnocentryzmu w całym spektrum politycznym; sprzeciw wobec globalizacji; oraz rosnące rozbieżności między państwami członkowskimi co do przyszłości integracji europejskiej;

11. ostrzega, że według rocznego sprawozdania gospodarczego Banku Rozrachunków Międzynarodowych (BIS) za rok 2017 pojawiły się oznaki narastania nierównowagi finansowej, zwłaszcza w krajach, które w dużej mierze ominął światowy kryzys finansowy, ponieważ w odróżnieniu od krajów znajdujących się w centrum tych zawirowań nie doszło tam do delewarowania sektora prywatnego; zauważa, że brak równowagi przybiera postać silnego wzrostu akcji kredytowej na rzecz sektora prywatnego;

12. podkreśla ogromne znaczenie, jakie ma w tym momencie utrzymanie korzystnego otoczenia dla inwestycji publicznych i prywatnych, które nadal są na gorszym poziomie niż przed kryzysem; zachęca EBC, by kontynuował działania zgodne z jego mandatem i służące realizacji tego celu; przypomina jednak, że ekspansja napędzana kredytem może prowadzić do niewłaściwej alokacji rzeczywistych zasobów;

Reformy strukturalne

13. uważa, że sama polityka pieniężna nie wystarczy do osiągnięcia trwałego ożywienia gospodarczego; przypomina o antycyklicznym wpływie polityki pieniężnej na ożywienie po kryzysie, lecz uważa, że wkład strukturalny polityki pieniężnej w zrównoważony wzrost gospodarczy jest ograniczony; wzywa zatem decydentów do utrzymania obecnego ożywienia koniunktury w perspektywie dłuższej niż krótkoterminowa dzięki realizacji społecznie zrównoważonych, ambitnych, sprzyjających wzrostowi gospodarczemu i zwiększających wydajność reform strukturalnych w połączeniu z polityką fiskalną w ramach paktu stabilności i wzrostu wraz z jego przepisami dotyczącymi elastyczności; przypomina słowa przewodniczącego Europejskiej Rady Budżetowej, który zwracając się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej w dniu 5 listopada 2018 r., stwierdził, że elastyczność zasad powinna być stosowana zależnie od sytuacji, w jakiej się znajdujemy, a także stanowisko wyrażone w sprawozdaniu z czerwca 2018 r., że aby utrzymać wiarygodność paktu, przepisy dotyczące elastyczności należy stosować symetrycznie, a nie tylko gdy gospodarka zaczyna podupadać lub jest słaba;

14. podkreśla, że aby zapewnić pełną skuteczność polityki pieniężnej, nadmierne zakłócenia równowagi makroekonomicznej należy korygować przy użyciu odpowiednich strategii polityki gospodarczej i fiskalnej, a także reform zwiększających produktywność; podkreśla, że polityka pieniężna EBC nie może zastąpić trwałych reform strukturalnych, za które odpowiedzialne są państwa członkowskie;

15. zauważa z niepokojem, że udział UE w globalnych przepływach bezpośrednich inwestycji zagranicznych od czasu kryzysu znacząco się obniżył;

16. odnotowuje opinię EBC, w której wzywa on do ustanowienia europejskiego systemu gwarantowania depozytów jako trzeciego filaru unii bankowej; podkreśla, że system gwarantowania depozytów ma kluczowe znaczenie dla budowania zaufania i zapewnienia bezpieczeństwa wszystkim depozytom w unii bankowej; podkreśla, że europejski system gwarantowania depozytów może stanowić dodatkową pomoc we wzmacnianiu i ochronie stabilności finansowej; uznaje, że podział i zmniejszanie ryzyka powinny iść ze sobą w parze;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

Program skupu aktywów

17. podkreśla, że niestandardowe środki polityki pieniężnej EBC pomogły zapobiec ryzyku deflacji, wciąż obecnemu na początku 2016 r., i zainicjować wznowienie akcji kredytowej dla sektora prywatnego, którego roczny wzrost w połowie 2018 r. wyniósł około 3 %, podczas gdy w 2015 r. było to 0 %;

18. zgadza się z EBC, że do osiągnięcia celu inflacyjnego potrzebne są polityki fiskalne zapewniające trwałe wsparcie, a także reformy zwiększające konkurencyjność, wydajność i rozwój gospodarczy oraz wzrost płac stosowny do wzrostu wydajności; w związku z tym wzywa państwa członkowskie do podwojenia wysiłków zgodnie z zasadami pozytywnego sprzężenia zwrotnego trzech elementów: pobudzenia inwestycji, przeprowadzenia zrównoważonych społecznie i sprzyjających wzrostowi gospodarstwu reform strukturalnych i zapewnienia odpowiedzialnej polityki fiskalnej;

19. jest zaniepokojony szybkim wzrostem cen nieruchomości w niektórych państwach członkowskich; w związku z tym wzywa do czujności wobec ryzyka ponownego pojawienia się bańki w sektorze nieruchomości oraz nadmiernego zadłużenia gospodarstw domowych i sektora prywatnego w niektórych państwach członkowskich;

20. odnotowuje uwagi przewodniczącego ERRS Maria Draghiego ⁽¹⁾, który stwierdził, że głównym źródłem słabości prowadzących do przegrzania rynków nieruchomości w UE jest poszukiwanie zysków przez międzynarodowych inwestorów – w dużej mierze podmiotów zajmujących się finansowaniem transgranicznym i instytucje niebędące bankami – oraz że decydenci powinni zbadać, czy należy wprowadzić nowe instrumenty polityki makroostrożnościowej dla instytucji niebędących bankami, zwłaszcza w odniesieniu do ich zaangażowania w nieruchomości komercyjne;

21. zgadza się – bez uszczerbku dla niezależności EBC – z jego decyzją o racjonalnym zakończeniu programu skupu aktywów, z zastrzeżeniem otrzymania danych potwierdzających jego średnioterminowe prognozy inflacyjne, i uważa, że instrument ten powinien być wykorzystywany wyłącznie na zasadzie tymczasowej, ponieważ stwarza nowe zagrożenia dla stabilności finansowej i ogranicza zachęty do konsolidacji finansów publicznych i do przeprowadzania reform strukturalnych; stwierdza, że uzależnienie wsparcia pokryzysowego ożywienia od polityki pieniężnej przyniosło również niezamierzone konsekwencje;

22. podkreśla w szczególności, że długotrwałe niestandardowe środki polityczne mogą mieć negatywny wpływ na dystrybucję; wzywa zatem EBC do uwzględnienia w jego następnym raporcie rocznym kompleksowej i szczegółowej analizy skutków ubocznych stosowanych przez niego środków polityki pieniężnej, w tym potencjalnych zagrożeń dla sektora ubezpieczeń i emerytur;

23. zauważa, że z udziałem w wysokości 1,9 bln EUR na koniec 2017 r. program zakupu aktywów sektora publicznego (PSPP) odpowiadał za największą część programu skupu aktywów; podkreśla, że w zakupach sektora publicznego należy przestrzegać limitu emitenta w wysokości 33 %;

24. zauważa, że ze wszystkich programów skupu w sektorze prywatnym to program zakupów w sektorze przedsiębiorstw (CSPP) miał największy wkład w program skupu aktywów w 2017 r. z zakupami netto w wysokości 82 mld EUR; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że od 2017 r. EBC publikuje pełny wykaz wszystkich udziałów w ramach CSPP, w tym nazwiska emitentów, wraz z zagregowanymi danymi dotyczącymi tych udziałów według kraju, ryzyka, oceny i sektora; wzywa EBC do stosowania podobnej polityki przejrzystości w odniesieniu do wszystkich programów skupu aktywów, w tym programu zakupu papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami (ABSPP) oraz trzeciego programu zakupu zabezpieczonych obligacji (CBPP3), oprócz dalszych środków mających na celu ujawnienie procedur operacyjnych stosowanych przy wyborze papierów wartościowych nabywanych przez krajowe banki centralne; podkreśla, że CSPP nie może w żadnym wypadku prowadzić do zakłócenia konkurencji na rynku wewnętrznym;

25. przypomina, że EBC jako instytucja UE jest związana porozumieniem paryskim; zwraca się do EBC – przy pełnym poszanowaniu jego mandatu, niezależności i ram zarządzania ryzykiem – o uwzględnienie w jego polityce zobowiązań podjętych w porozumieniu paryskim oraz zasad z zakresu gospodarki, społecznej odpowiedzialności i ładu korporacyjnego (czynników ESG);

26. z zadowoleniem przyjmuje przejrzystość, jaką EBC zapewnia za pomocą bezpośrednich wytycznych; przyjmuje do wiadomości decyzję EBC o utrzymaniu niskich stóp procentowych w świetle niepewności panującej obecnie w otoczeniu globalnym;

27. podkreśla, że odpowiednia kolejność działań i realizacja procesu wycofania wyjątkowych środków polityki pieniężnej będą miały kluczowe znaczenie dla uniknięcia zakłóceń rynku; przypomina, że można podnieść stopy procentowe, zachowując jednocześnie stabilną sumę bilansową Eurosystemu, jeżeli uzasadniają to warunki ekonomiczne;

⁽¹⁾ Na wysłuchaniu w Komisji Gospodarczej i Monetarnej z udziałem ERRS w dniu 9 lipca 2018 r.

Środa, 16 stycznia 2019 r.

28. podkreśla znaczenie komunikacji i bezpośrednich wytycznych dla zapewnienia udanej normalizacji polityki pieniężnej;
29. zdaje sobie sprawę z różnego wpływu, jaki normalizacja polityki pieniężnej może mieć na państwa członkowskie w zależności od poziomu i profilu zapadalności ich długu;
30. podkreśla ogrom zmian prawnych i strukturalnych, które miały miejsce od czasu ostatniego kryzysu gospodarczego, i ich znaczenie dla wielu obszarów związanych z polityką pieniężną; zwraca uwagę na rolę badań i analiz w lepszym zrozumieniu nowego środowiska ukształtowanego przez wydarzenia ostatnich kilkudziesięciu lat oraz ich konsekwencji dla prowadzenia polityki pieniężnej;
31. zwraca uwagę na skutki ujemnej stopy depozytu narzuconej bankom od czerwca 2014 r.; uważa, że dalsze stosowanie tego środka może mieć wpływ na rentowność sektora bankowego, dlatego należy go stopniowo wycofać w toku normalizacyjnej polityki pieniężnej podczas obecnego ożywienia;
32. jest świadomy ewentualności dalszego prowadzenia warunkowych długoterminowych operacji refinansujących (TLTRO), które zapewniają bankom średnioterminowe finansowanie na atrakcyjnych warunkach, o ile finansowanie to jest faktycznie wykorzystywane do udzielania gospodarce realnej nowych kredytów; odnotowuje rosnący popyt ze strony banków strefy euro, który znalazł wyraz w ostatniej serii TLTRO w 2017 r. i który może wynikać z oczekiwań podwyżki stóp depozytowych i perspektywy osiągnięcia zysków małym kosztem; wzywa EBC do ścisłego monitorowania tej sytuacji i dopilnowania, aby TLTRO były rzeczywiście wykorzystywane do stymulowania akcji kredytowej banków dla gospodarki realnej;
33. zwraca uwagę na rosnącą liczbę sald systemu TARGET2, która wskazuje na ciągły odpływ kapitału z peryferyjnych państw strefy euro; zauważa, że według EBC zmiany w saldach systemu TARGET w dużej mierze odzwierciedlają przepływy środków pieniężnych powstające w kontekście programu skupu aktywów i nie są oznaką ponownego napięcia na rynkach finansowych; wzywa EBC, by wyjaśnił przyczyny i potencjalne zagrożenia związane z zakłóceniami równowagi, które mogłyby to spowodować;

Inne aspekty

34. cieszy się z przyjęcia porozumienia w sprawie awaryjnego wsparcia płynnościowego, które wyjaśnia kwestię podziału obowiązków, kosztów i ryzyka; zwraca uwagę, że porozumienie to ma zostać poddane przeglądowi najpóźniej do 2019 r.; jest zdania, że decyzje o przyznaniu awaryjnego wsparcia płynnościowego powinny być podejmowane na szczeblu unijnym;
35. wzywa EBC do ujawnienia pełnych kwot zysków osiągniętych przez Eurosystem za pośrednictwem Umowy o aktywach finansowych netto (ANFA) i programu dotyczącego rynków papierów wartościowych (SMP) od 2010 r. do momentu jego całkowitego wygaśnięcia z podziałem na poszczególne kraje w przypadku państw członkowskich, które zostały objęte zakupami w ramach SMP (Grecja, Irlandia, Portugalia, Hiszpania i Włochy);
36. przyjmuje z zadowoleniem zmianę art. 22 Statutu ESBC i EBC służącą zapewnieniu jednoznacznej podstawy prawnej umożliwiającej Eurosystemowi pełnienie roli banku centralnego emisji dla kontrahentów centralnych (CCP) i przyznającej tym samym EBC kompetencje regulowania działalności systemów rozliczeniowych, w tym CCP, w celu skutecznego przeciwdziałania zagrożeniom, jakie stwarzają te systemy dla sprawnego funkcjonowania systemów płatności i wdrażania jednolitej polityki pieniężnej;
37. wzywa EBC do przestrzegania zaleceń organizacji Transparency International, zwłaszcza w kwestii jego roli w trojce;
38. wzywa EBC do dalszych działań w celu dopilnowania, aby banki były dobrze przygotowane na wszelkie nieprzewidziane wydarzenia związane z brexitem; ponadto apeluje do EBC, by dokonał wszelkich niezbędnych przygotowań do zapewnienia stabilności rynków finansowych UE, w tym w przypadku brexitu bez umowy;
39. podkreśla, że państwa członkowskie strefy euro powinny w związku z brexitem realizować wspólną strategię regulacji sektora finansowego zamiast angażować się w szkodliwą konkurencję polegającą na równaniu w dół;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

40. zgadza się, że należycie funkcjonujący, zdywersyfikowany i zintegrowany rynek kapitałowy sprzyja transmisji jednolitej polityki pieniężnej; apeluje o szybszą realizację projektu unii rynków kapitałowych, by pogłębić integrację finansową, a tym samym przyczynić się do budowania odporności na wstrząsy i zapewnić skuteczniejszą transmisję polityki pieniężnej w całej unii walutowej, wspierając udział sektora prywatnego w podziale ryzyka w ramach unii bankowej oraz w ramach Unii jako całości; zauważa, że CSPP mógł przyczynić się do poprawy warunków finansowania przedsiębiorstw, w szczególności w sektorze niefinansowym (czyli przedsiębiorstw niefinansowych (NFC));

41. uważa, że pogłębione i lepiej połączone europejskie rynki kapitałowe, jakie powstaną w wyniku przejścia UE do unii rynków kapitałowych i ukończenia unii bankowej, przyczynią się do pogłębienia i płynności rynków finansowych strefy euro, a jednocześnie wzmocnią międzynarodową pozycję euro;

42. wzywa EBC do utrzymania pewnego nacisku na dostęp MŚP do kredytów, zwłaszcza w świetle wolniejszego tempa poprawy sytuacji finansowej tych przedsiębiorstw, które wykazano w badaniu z czerwca 2018 r. na temat dostępu przedsiębiorstw do finansowania (SAFE); podkreśla, że w pełni funkcjonująca unia rynków kapitałowych może w dłuższej perspektywie zapewnić alternatywne finansowanie dla MŚP jako uzupełnienie finansowania z sektora bankowego;

43. uważa, że najszybszym sposobem na zapewnienie sprawnego funkcjonowania unii rynków kapitałowych jest zajęcie się przepisami krajowymi, przez które dobrze działające rynki kapitałowe nie mogą mieć większego wpływu na całą Unię, oraz zmniejszenie obciążeń wynikających z nowych przepisów;

44. zwraca się do EBC, by lepiej monitorował rozwój technologii zdecentralizowanej księgi rachunkowej oraz rosnące zagrożenia dla cyberbezpieczeństwa związane z technologią finansową;

45. zauważa, że EBC zgadza się, iż ważne jest zbadanie znaczenia i skutków emisji cyfrowej waluty banku centralnego (lub cyfrowej bazy monetarnej) dla ogółu społeczeństwa; zachęca EBC do przeprowadzenia i opublikowania takiego badania;

46. podkreśla znaczenie bezpieczeństwa cybernetycznego dla sektora finansowego i systemu płatności; wzywa EBC do uważnego śledzenia tej kwestii oraz zwrócenia uwagi na jej znaczenie na forach międzynarodowych, a także do dalszej współpracy z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych;

47. zgadza się z EBC co do znaczenia pieniądza fizycznego jako prawnego środka płatniczego, zważywszy że euro jest jedynym prawnym środkiem płatniczym w strefie euro, i przypomina państwom członkowskim strefy euro, że przyjmowanie banknotów i monet euro powinno stanowić regułę w transakcjach w handlu detalicznym, bez uszczerbku dla prawa tych państw członkowskich do wprowadzania górnych limitów dla płatności gotówkowych w celu zwalczania prania pieniędzy, oszustw podatkowych oraz finansowania terroryzmu i przestępczości zorganizowanej;

48. podziela stanowisko wyrażone przez członków Zarządu dotyczące znaczenia rozwoju prawdziwie europejskich systemów płatniczych odpornych na zakłócenia zewnętrzne, np. o charakterze politycznym;

49. zwraca uwagę na apel przewodniczącego Junckera, w jego orędziu o stanie Unii Europejskiej wygłoszonym w 2018 r., aby zająć się międzynarodową pozycją euro i koniecznością odgrywania przez nie w pełni jego roli na arenie światowej;

50. podkreśla, jak ważne jest, by EBC odpowiadał przed Parlamentem; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje stały dialog między EBC a Parlamentem oraz regularne wystąpienia prezesa EBC i, w stosownych przypadkach, innych członków Zarządu przed Komisją Gospodarczą i Monetarą oraz na posiedzeniach plenarnych; zachęca EBC, by kontynuował ten dialog; podkreśla, że EBC usprawnił komunikację; jest przekonany, że EBC powinien kontynuować starania, aby podejmowane przez niego decyzje były dostępne i zrozumiałe dla wszystkich obywateli, podobnie jak jego działania na rzecz utrzymania stabilności cen w strefie euro, a tym samym zachowania siły nabywczej wspólnej waluty;

51. przyjmuje z zadowoleniem dotychczasowe starania EBC na rzecz zwiększenia przejrzystości i demokratycznej rozliczalności wobec obywateli europejskich i Parlamentu Europejskiego;

52. zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej o podjęcie działań służących udoskonaleniu struktury dialogu monetarnego z prezesem EBC;

Środa, 16 stycznia 2019 r.

53. przyjmuje z zadowoleniem ulepszone, merytoryczne informacje z podziałem na części przekazane przez EBC w odpowiedzi na uwagi Parlamentu dotyczące raportu rocznego EBC za rok 2016; apeluje do EBC, by nadal realizował swoje zobowiązanie na rzecz rozliczalności i co roku publikował pisemne informacje przekazywane w odpowiedzi na rezolucje Parlamentu w sprawie rocznego raportu EBC;

54. przypomina, że w nadchodzących miesiącach nastąpią ważne zmiany w Radzie Prezesów EBC, gdyż kilku członków Zarządu, w tym prezes, zakończy kadencję; uważa, że zmiany te powinny być starannie przygotowane i przeprowadzone z zachowaniem pełnej przejrzystości, wraz z Parlamentem, jak przewidują Traktaty; nalega, aby Rada przygotowała wyważoną listę co najmniej trzech kandydatów na wszystkie stanowiska, które zostaną zwolnione w najbliższym czasie, co pozwoli Parlamentowi odegrać bardziej znaczącą rolę doradczą w procesie mianowania; potwierdza swoje stanowisko, że zarówno w samym Zarządzie, jak i ogólnie w całej kadrze EBC konieczna jest większa równowaga płci; podkreśla, że członkowie Zarządu muszą być wybierani wyłącznie na podstawie ich uznanego autorytetu i doświadczenia zawodowego w dziedzinie pieniądza lub bankowości;

55. podziela stanowisko prezesa Maria Draghiego przedstawione w przemówieniu z dnia 13 września 2018 r., zgodnie z którym w ostatnich miesiącach zbyt wiele niekonsekwentnych wypowiedzi niepopartych faktami spowodowało we Włoszech gwałtowny wzrost rentowności obligacji państwowych i zwiększenie spreadu, co z kolei przyniosło negatywne skutki dla przedsiębiorstw i gospodarstw domowych;

o

o o

56. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
